

דברי הכפר

מהם חג לאומי

כי ישאל אותך מי!
מהו חג לאומי? -
אל תשקה, ספר קח
וקראת בו כה:

יום של חג לאומי זהו יום בו נצב
חיל עמדה אחרונה במבטו העליון
ומראה כי הצר בה ישבור את שביר...
זה יום חג לאומי.
כה אומר המלוח.

ומוסיף הוא: זה יום בו אמה מתמלאת
אמונה בנביה
ובוז לאויבה.
זהו יום אשר בו
בעיניה רוטט
הביצות שמתר לקראו גאנה.

ב. אלתרמן

מס; 714

8.5.81

ד' באייר תשמ"א

כפר הנשיא

מה נשמע

- ביום י' שעבר הופיעו אצלנו חבורת "בגבי הבארק" הישראלי,
והגישו לנו ערב מהבה מאד.

- קצת באיחור אנו רוצים להודות לבעמי קולמן עבור הקורס הקצר
שהעבירה למספר מעובינים, שכלל הדרכה בבשימה בכונה בעת הדיבור,
ובהגוי בכון.

- דמה חדש בבית הספר שלנו ?
זהבה חזרה לעבודה בכתה א', ואדוה חזרה לגן רימון. לשתיהן -
בהצלחה.

- ביום ב' יצאו כתות ג'-ד' (שיבוטל) לטיול שבתי לעמק יזרעאל,
וכתה ב' (מירוס) לטיול מקיף-כזרת.

- כתה ח' (הירבל) ארחה את ילדי כתה ח' שלביה"ס "שער הגב";
במשך יומיים.

- לרחל ואילן גינת
ולמשפחת רייבס - מזל טוב
בהולדת הבן - הנכד - רבי

- נוסעים... חוזרים....
רענן יצא לחו"ל לפני כשבועיים, ומספרים שהיה מסתובב בארצם
של הקבורו ושאר חיות הכיס.
ובאותה בשימה - - מיכי מדג' גורסקי חזר למשק לתקופה מסוימת
במהלך שנת החופש שלו.

2- - משוט קצרצר בענפים העלה ש -

באבוקדו דרוז גומרים או-טו-טוט את ההתקבה של מערכת ההסקייה האוטומטית וזה יאפשר לעובדי האבוקדו להשתרע בכסא ולכוון מסבו את ההסקייה. בותר רק לבדוק בתקבון העבודה אם זה תואם את הצוהלים המקובלים.

- מחר -יום שבת, יערך פסטיבל הגליל העליון, ומסתבר שההשתתפות של חברי כפר-הנשיא בארועי הפסטיבל הבה מכובדת למיד:

במקהלת הגליל העליון ישתתפו: שרה ד., גייל, בתיה, טומי ואלון.

בלהקת המחול צוותא גליל עליון - בעה מעין.

בתז מורת הגליל העליון - שרה ד.

בהופעת טולו : יאיר דוארי והדסה.

אז בואו לחזרת, לשמוע, להתרשם ולהנות!

- לטיוח תזכורת קטנה מהקייץ האורב לבו מעבר לפינה: ביום אחד השבוע הומתו ארבעה בחשים, ומוטרים לבו שבדירות שבמדרות ה"פרוייקט" בערכות פגישות עם עקריים בתדירות של פעם ביום.

שבת שלום לכולנו
דליה

מזל טוב

15.5 מוירה וג'רמי גרינגברג

10.5	ג'ין ווטמן
	אלזה בן חנוך
11.5	תמיר שפרובג
	רינת אורן
12.5	דבית בצר
13.5	ליבי וינטראוב
	ורדה וינטראוב
16.5	יובי בן חיים

מערכ ת: עד'בה, צילה ודליה
הדפיסה: עמליה
עיטר: ג'ובי פ.
שיכפלה: רות ר'.
חיברו: אריאלה וישראל הדר.

ליום העצמאות

במאי 1948 כתב נתן אלתרמן ב"סדר השביעי" את השיר: "לבוקר פלישה":

לבקר פלישה

בכורים מפקדו!
 שכירה הוכנה!
 משאת לב פחותית: סכין-בחנה
 למדינת היהודים... ובדרך שהתקיינה
 ולימנה והגיענו לזמן הזה.

מי זכיר בממשלת העם המוקמת?
 מוסקבה?
 ושינגטון?
 זמן לא ישהה פתרוני.
 אך מחר יתברר למדינה - במלחמת
 אם בגדר כי ערב בה פכיר ראשונה!

אם הדרך הזאת נועדה לה מערש,
 למדינת ישאל,
 היא תלך בה עד תום!
 עוד יראה העולם: את לבו של הפרט
 תרשט היוזמה הנולדת היום!

כי העם העתיק שעליו היא רופפת
 לא יתבנה לפי לנגליו בוססה-דם.
 למול חרב שכירי-בת-ערב הנשלטת
 כל דורות ישראל ישלכו מבדנם.

תשלף האמה שתיקנה בכבועת!
 תשלף הלומה ההופך ליטו
 ושלחף בעמד בצורה המסככעת
 של ספינות מובאות,
 של מתרס,
 של אש.

והיה אם מצרים מצעיד חיליה.
 ותריע עמון... זאת בדע: מהיום
 המדינה תחכה תלחם על חיליה...
 ובדרך שהביא את עמו עד הלם.

הודעה

בשל סיבות טכניות, הודפס "דברי הכפר" השבוע ביום ד' (כלומר בערב יום העצמאות), ופורסם היום, יום ר', לכן אין העלון כולל סקירה ודיווח של אירועי יום העצמאות. ועל כך במסור בעלון הבא. המערכת.

מה אביר

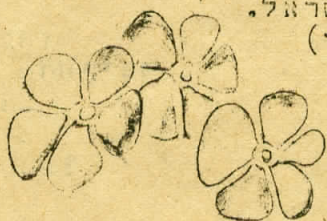
4-

ליום העצמאות ה - 33 ברכו ילדי כותת א' - ב' את המדינה :

מזל טוב למדינה ישראל
תבורכי ותפרחי ארץ ישראל.
יום הולדת שמח-ארץ ישראל.
(ישי)

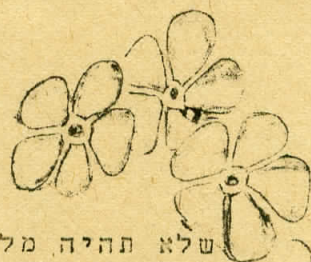
לישראל!
השגרי יפה לעולם!
תמשיכי להבנות עד עולם!
עשי שלום עם כל ארצות
ערב!

(ש.חר)

אבי רוצה לברך את המדינה שלא
יהיו מלחמות.
שבחג יהיה שמח, ושכולם ישמחו.
(אורן)

33

שלא תהיה מלחמה.
מזל טוב למדינה
שתמיד יהיה שלום.
(לימור)

אבי רוצה שיהיה שלום. עולמי ושיוכלו
לפרק את הגבול בין כל המדינות
והמדינה תהיה נקיה ושאף אחד לא
ימות באף מקום ובימיוחד לא בכפר
הנשיא, אבי חושב שאם הרצל לא היה,
אז לא הייתה מדינה בת-33.
מזל טוב לישראל

(טל)

אבי רוצה שהמדינה תישמח ושהחילים לא ימותו ושהערבים לא
יבואו למשק ושהאנשים ישמחו וירקדו וישירו שירים וירקדו
ואז יעשו תערוכות של תמונות, יצחק בבון וחיים ויצמן וביגין
ורפאל איתן.

(מעין)

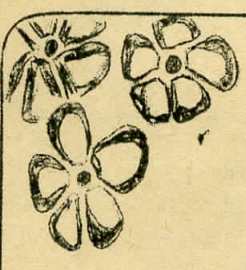
יום הולדת למדינה. אבי מאחלת
למדינה אבי מאד רוצה שכל
הארצות יעשו שלום עם ישראל,
אבי מאד רוצה שהיא תהיה יפה
יפה ושלא יהיו בחשים בארץ.
(קטי)

אבי מאחל לה
שהיא תהיה מזהב וגם
שהיה לה שלום.
שלא יהיה בחשים.
(רז)

אבי מברך את המדינה שתהיה
ש מחה ומאחל לה שלום עם
הארצות האחרות והם יהיו
חברים של המדינה.
(יותם)

לישתול צמחים אבי
אוהב את המדינה.
(שי)

זה לא היה בדיוק כך (תיקון קל ל"מה נלמד")

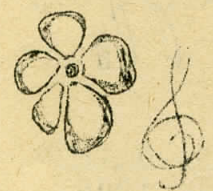
בימה בשמע" האחרון סופר על מועדון הזמר שהתפזר באמצע, בטקס, בגלל הקטיושות.

ובכן... לא בדיוק בטקס... ועל כך אני רוצה לטפור, כי היתה זאת חוריה שלא אשכח.

מי שהשתתף אי פעם במועדון הזמר יודע שהאירוע הוא חוריה בפני עצמה. באולם שכמעט איבדו מכיל את 1500 יושביו, שרים הכל במלוא הגרון, ביחד, שירי ארץ ישראל חדשים וישנים. סולבים חברי קבוצים, ביניהם זמרים מולידים, וביניהם שקצת מזייפים, אם בגלל ההתרגשות ואם מפני שהם... קצת מזייפים, כל הסולבים האלה "בבלעים" בקולות הקהל השר אתם, וכל זאת ברוח טובה.

ובהפסקה, על כוס קפה חם ועוגה חוצרת-בית, אתה פוגש את כל ידידיך מן הגליל כולו. אנשים, שכבר שנים לא ראיתם (פעם שכבדו מטה ליד מטה בבית החולים, פעם היינו יחד בקורס, וכו' וכו'). אנשים שרק הבוקר פגשת בעבודה, באוטובוס, בתל-חי, ומחר תפגשו שוב ותחליפו דעות על מועדון הזמר שהיה.

ואז חוזרים לאולם ומוסיפים לשיר ולשיר, עד ש... שעת השיבה שלך חלפה מזמן וצריך להתחיל לבסוע הביתה.

אכן, חוריה של ממש.

אבל בשבוע שעבר, היתה החוריה גדולה עוד יותר.

ראשית השירים: הפעם שרבו שירי מולדת ישנים וחדשים, הרבים ויפים. כל השירים היו מוכרים לכל, והושרו בהתלהבות. התזמורת היתה "עלא כייפק".

ואז בהפסקה, שמענו במעומעם הדי בפץ. השיחות צמסכו כרגיל, אך לתוכן השתרבבו משפטי דאגה של הורים אשר האירו את ילדיהם ביישובי אצבע הגליל.

(לפעמים בדמה שאנחנו, בכפר הנשיא, חיים בפלסטת אחרת, כמו בתל אביב).

למרות זאת חזרנו אל האולם בסוף ההפסקה, והשירה התחדשה בהתלהבות והבליעה את קולות הפפץ, שכבר לא פסקו. ואז, הגיעה אל המבחה הידיעה שצריך להתפזר ולבסוע הביתה. והמבחה, שבייזר מקבוצ יפתח, בספונטניות החביבה שלו, הרים את חוברת השירים דפדף בה עד הדף האחרון והודיע: עכשיו אנחנו עוברים לדף האחרון של החוברת ותוך כדי שירה אנחנו צריכים לצאת החוצה כי באזור שלנו בופלים לפעמים כל מיני דברים...".

וכה ארע המורע שגרם לי התרגשות כזאת. התזמורת פתחה בגגינה, והקהל פתח בשירה. לאט לאט קמו אנשים ותוך כדי שירה צעדו אל הפתח. השיר האחרון בחוברת צגמר והתזמורת התהילה שיר בוסף, ואחריו עוד שיר, והקהל הוסיף לצעוד ולשיר והשירה בקעה גם מן המכוניות והאוטובוסים.

6- בין אחרוני הנשארים באולם היה הרב צפניה דרורי. ישיבתו זאת באולם יחד עם הקהל השר, הוסיפה אף היא מימד ותחושה של אחדות של כל יושבי הגליל העליון, ואין צורך להיות אדם דתי, כדי להעריך את השתתפותו באותו מעמד.

בשעה שהתחלנו לבסוע הביתה (ועל נסיעה הביתה בלי דלק אפשר לספור ספור לחרד...) עברנו על פני עשרות ואולי מאות מאבשי קרית שמונה שצדדו הביתה בבחת ובשלווה, בדיוק כפי שראינו אותם. עולים למקום המפגש של מועדון הזמר - בית'ר "גבור", שעתיים קודם לכן.

"הם", המחבלים, אמנם קלקלו לנו ערב, אך תחושת השליכות לאצבע הגליל, תחושת ה"לא בזוז מפה", קבלה חזק גדול באותו ערב, דווקא תחת איום הקטלניות.

תמר וולפין.

הודעות מכוחסן הבגדים

מחסן הבגדים - שמיכות ושטיחים
במחסן הבגדים תלויה רשימת של שמיכות ושטיחים שלא במחקר מרשימת ומשלוח.
אם חסר לך פריי ולחת רק בין התאריכים 13.4.81 - 13.5.80
בא לעיין ברשימה.

מי שלובש מכבסי ג'יבס (הרובים או קצרים) מרופטים
לעבודה מתבקש לזרוק אותם לתא של בגדי עבודה ולא
לתאי הג'יבסים.

תודה מראש על שתוף הפעולה
מיצה

בהליק בר לזכרו של:

רוי קפלן - י"ב אייר

7-

חברים

מזעמדים

בנים משרטטים

חיילים

רש"שנים

אל תתכבדו דבר למוצאי שבת 16 מאי

ערב זה תפוס!

בערב זה תתקיים שיחה הנוגעת בבעיית היסוד בחיינו

דור ההמשך - המשך הדרך

מי שקרא את דבריו של מרכז ועדת הבג"ש ב"דברי הכפר" לפני שבוע יבין שההתלבטות היא רבה. דרך הפשרות שהלכנו בה עד עכשיו בטפול בבנים לא תמיד הוכיחה את עצמה ויש להחליט אם להמשיך בה, או לשנות דברים מן היסוד, לכוון החמרה או הקלה.

מה צפיות החברה לגבי עתיד בניה?

מה צפיות הבנים לגבי עתידם?

איך לגשר ביניהם?

אין תחליף להשתתפות המובנית בערב זה כדי לעמוד על רצון החברה. רצינות הדיון והשלכותיו תלויים בכל אחד ואחד.

אנחה.

שיעור 18/ר' ט"ו

אנו מתחילים בשבוע הבא בסדרת שיעורי טביס לאלה שברשמו. לצורך זה אנו זקוקים למחבטים וכדורים שיעמדו לרשות הלומדים. כל מי שיש לו מחבט ו/או כדורי טביס ומוכן להשאיל אותם מתבקש למסורם אלי בהקדם.

בתודה

ג' רבי ט'

דו"ח מלישיבת ועדת כח-אדם - 27/4/81

נוכחים:	ברוך כ'	מעין פ'
	קולין פ'	שוש ס'
	דוד ד'	אנגה ס'

(1) מפעל

צביקה ק' התחיל לעבד במחסן Worcester.
דוד דיבון החליף אותו במכונת שטיפת הכלים לחודש ימים.

(2) חולה

מיכל ס' תתחיל לעבד בחולה כפקחית אחרי שתעביר את קבוצתה לגן.

(3) איליין

תמשיך כמטפלת למתנדבים. יש לחפש מטפלת לאולפן, העומד להפתח בקרוב.

(4) פרדס

משה גרשמן נכנס לעבודה בפרדס.

(5) בתי ילדים

עם תום הלמודים, תיכנס רקפת כמטפלת לכיתת "מרום", במקום מרים מ'.
אריאלה ל' תתחיל לעבד בפעוטון "פרפר".

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 17/4/81

נוכחים: ג'ו ר' קולין פ'
בני ג' הרי ל'
מכאל כ' ג'וני ט'
יענקל מ' ברוך כ'
אנגה ס'

סניף 3

הכנסות והוצאות משק תשמ"א

התקיים דיון על תחזית הכנסות והוצאות המשק לשנת תשמ"א. עקר הדיון נסב על הצעדים שיש לנקוט על מנת להגדיל את ההכנסות, כאשר המקור העיקרי הוא המפעל. בהקשר לכך נמסר מידע על מצב כח-האדם במפעל, כאשר בנוסף לכך שאין מספיק חברים העובדים במפעל, נוצר מצב של חוסר בכח-אדם זמני כפתרון מיידי.

הומלץ על מספר הזמניים העובדים במפעל (באם הדבר יתאפשר), וכמו כן להמשיך במאמצים להכנסת חברים נוספים לעבודה במפעל.

בנושא ההוצאות הודגש הצורך לשמור על רמת הוצאות כפי שנקבעה בתוכנית.

כמו כן הוחלט שבעתיד יאוחדו הכנסות והוצאות משק ומפעל, ועל ידי כך תתקבל תמונה כוללת של כל המערכת.

דו"ח ישיבת ועדת המשק - 1/5/81

נוכחים: קולין פ' בני ג'
הרי ל' מכאל כ'
ג'ו ר' אנגה ס'
ג'וני ט' ברוך כ'

תוכנית יצור מפעל לשנת תשמ"א (בהשתתפות צפורה ס') (1)

בפני הועדה תוכנית היצור של המפעל לשנת תשמ"א. השנה התוכנית ערוכה בדולרים, וזאת על מנת להשתמש במטבע "ליציב", דבר אשר מקל על הכנת התוכנית ומקטין את גורם העושה אשר עלול להגרם כתוצאה מהאינפלציה.

ערך היצור המתוכנן לשנה זו הוא כדלהלן:-

השקיה	-	733,000	דולר
חמון	-	700,000	דולר
חלקי ברזים	-	1,424,000	דולר
פיטינגים	-	2,500,000	דולר
סה"כ	-	5,357,000	דולר

הרווח אשר צפוי כתוצאה מפעילות זו הוא כמליון דולר, והוא מהווה כ-19% מהמחזור.

בנוסף לכך ישנה תוספת רווח של כ- 685,000 דולר אשר נובעת מפעילותה של חברת הברזים.

יחד עם הגשת הדו"ח, הוצג ביצוע מכירות לששה חודשים, כדלהלן :-

תוכנית 6 חודשים	כצו 6 חודשים	
תש"א	תש"א	
-----	-----	
\$	\$	
365,000	295,000	רוית
350,000	360,000	חמרן
1,250,000	1,172,000	פיטינגים
1,564,000	1,659,000	ברזים
235,000	126,000	יציקות ברזים ליצוא
		יציקות נירוסטה +
	79,000	שוק מקומי
-----	-----	
\$3,764,000	\$3,691,000	סה"כ מכירות

במקביל למכירות, גם קצב ההזמנות משביע רצון, וכמובן הבעיה היא האם נצליח לעמוד בלוח הזמנים המתחייב מההזמנות אלו.

(2) תוכנית השקעות מפעל

תוכנית ההשקעות המתוכננת לשנת תש"א היא למעשה גמר תוכנית אשר החלה לפני 3 שנים. השנה התוכנית מתרכזת בעקד באגף הנירוסטה, כאשר עקרי ההשקעות באגף זה הם רכישת תנור יציקה חדש והחלפת מחרטות בחדר העבוד.

מכיוון שמעמדו של המפעל הוא מפעל מאושר, הרי שההשקעות במפעל 'נהנות' מתנאים עדיפים המתבטאים בעקד במימון זול יחסית.

סך המסגרת המתוכננת להשקעות השנה הוא כ- 11 מליון שקל (במחירים שוטפים).

סוכם: לאשר את תוכנית ההשקעות.

Independence is upon us and, as you saw in last week's newsletter, there are lots of good things planned.

Speaking of pleasures, the trip we arranged is now definitely set for Saturday 16/5/81, leaving the parking lot at 9:00 a.m. sharp. We look forward to seeing you all in your best party spirit. Please be on time and be prepared for a n enjoyable trip.

Do You Want To Speak Hebrew?

From time to time I have been asked to find someone to teach some of you Hebrew. Here is the opportunity you have been looking for. There is a possibility of bringing to the meshek; Hiam Cahane, an excellent teacher both beginners and advanced students.

If you are interested, you may speak to Uri Golan, or if you prefer, you may come to me and I will be willing to tender a list of possible students to Uri.

The more people who show interest, the better chance we have of getting Hiam to come here.

Let one of us know of your decision as soon possible.

Phyllis.L.

Congratulations to Rachel and Ilan Ginat, and the Rienes Family on the birth of a son, a grandson.

Birthdays and Anniversaries

Jean Waterman	10/5	Danit Netzer	12/5
Ilisa Ben-Hanoach		Libby Weintraub	13/5
Tamir Shprung	11/5	Varda Weintraub	
Rinat Oren		Yoni Ben-Hiam	16/5

Moira and Jeremy Gruenberg 15/5

Congratulations to all.

In Memoriam

Roy Kaplan

To all an enjoyable and pleasant independence day.

מגילה ליום העצמאות
אייר תשמ"א

שאו ציונה נס ודגל,
דגל מחנה יהודה,
מי ברכב, מי ברגל,
נעש נא לאגודה.

יחד נלכה נא נשובה
ארצה אבותינו,
אל ארצנו האהובה,
ערש ילדותנו.
נבנה ארצנו ארץ מולדת,
כי לנו, לנו ארץ זאת,
נבנה ארצנו, ארץ מולדת,
זה צו דמנו, זה צו הדורות.

נבנה ארצנו על אף כל מחריבינו,
נבנה ארצנו בכח רצוננו,
קץ עבדות ממארת,
אש חרות בוערת,
הוד תקוה מזהרת בנו יסעירה הדם,
צמאי חרות - קוממיות -
נצעד בעז לקראת שחרור העם!
הבה נגילה ונשמחה, הבה נרכנה,
אורו, אחים, בלב שמח!

בליל חג זה, נחג את יום העצמאות יחד עם כל בית ישראל.
נרים כוס ונברך - את מדינת ישראל ביום חגה, חגנו; -
את המגינים עליה, תחזקנה ידיהם; -
את הבונים ארצנו, החורשים אדמתה
והעובדים בסדנאותיה;
את העולים, זה מקרוב באו, העמיקו שורש;
נברך את הבית הזה וכל אשר בו, שנחיה יחדיו בשמחה, באחוה ושיתוף,
ושנזכה לראות את בנינו ובני בנינו עושים במלאכה ומצטרפים לביתנו הקיבוצי.

ויהי רצון שנזכה לחזות
בשגשוג ביתנו, בקבוצ גלויות
ובגאולה שלמה, ובאמר, אמן.

ל ח ל י י ס !

הפסוקים הם חסדי חסד
הפסוקים הם חסדי חסד
הפסוקים הם חסדי חסד
הפסוקים הם חסדי חסד

הפסוקים הם חסדי חסד

ושבתי את שבות עמי ישראל, לא
ובנו ערים נשמות וישבו,
ונטעו כרמים, ושתו את יינם,
ועשו גנות ואכלו את פריהם,
ונטעתים על אדמתם, ולא ינטשו עוד מעל אדמתם.

(עמס ט')
הפסוקים הם חסדי חסד

הרצל רשם ביומנו:

הרעיון - רעיון ישן הוא. הלא הוא האצטלה
תקומת מדינת היהודים. ארץ ישראל
היא ארץ אבותינו אשר לא נשכחה לעולם.
לזכרה יחרד לב עמנו ולשמעה יבואו רבים.
כל איש מכם נושא עמו מעט מארץ הבכירה.
האמן אאמין, ונא יזכר שם עולם.

כי יקום דור יהודים חדש ונפלא מן הארץ.
המכבים יקומו לתחיה.
היהודים אשר ירצו, ישיגו את מדינתם.
הגיעה השעה כי נהיה חופשיים על אדמתנו.

אם תרצו - אין זו אגדה.

הפסוקים הם חסדי חסד

נירו ניר, ניר, ניר, נירו ניר, ניר, ניר,
שירו שיר, שיר, שיר, שירו שיר, שיר, שיר,
גילו גיל, גיל, גיל, גילו גיל, גיל, גיל,
עוד יבואו זרעונים.

פה בארץ חמדת אבות
תתגשמה כל התקוות,
פה נחיה ופה ניצור
חיי חופש, חיי דרור,
פה תהא השכינה שורה,
פה תפרח גם שפת התורה.

על חומותיך, ירושלים, הפקדתי שומרים,
כל היום וכל הלילה. תמיד לא חשו.

ביך גבולות, בהרים ללא דרך,
בלילות חשוכי כוכבים,
שיירות של אחים מבלי הרף,
למולדת אנו מלווים.

לעולל ולרך
שערים פה נפתח
למך ולזקן -
אנו פה חומת מגן.

פלוגה, עלי, עלי בהר,
פלוגה, כבוש תכבושי.
במקום שם איש עוד לא עבר,
שם יעלו הפוש"ים.

למען אם ובן ואב
הסוללה נקימה.
פלוגה, לא תם הקרב,
פלוגה, צעוד קדימה!

את זמר הפלוגות נשיר נא למזכרת,
אפל. אפל הואדי, המשמר הכך.
הלכה, הלכה פלוגה בלילה בשרשרת,
הלכה פלוגת-שדה לאש ולמגן.

חכי לנו, ארצי, במשעולי הדיך,
חכי לנו בשדות-הלחם הרחבים.
את שלום המחרשה נשאו לך בחוריך,
היום הם לך נושאים שלום על הרובים.

על חומותיך, ירושלים, הפקדתי שומרים,
כל היום וכל הלילה. תמיד לא יחשו.

מסביב יהוש הסער,
אך ראשנו לא ישח,
לפקודה תמיד אנחנו, תמיד,
אנו, אנו הפלמ"ח !

ממטולה עד הנגב,
מן היס עד המדבר,
כל בחור וטוב לנשק,
כל בחור על המשמר !

נתיב לנשר בשמים,
שביל לפרא בין ההרים,
מול אויב דרכנו יעל,
בין נקרות ובין צורים.
ראשונים תמיד אנחנו,
לאור היום ובמחשך,
לפקודה תמיד אנחנו,
תמיד, אנו, אנו הפלמ"ח !

עם הכרזת מדינת ישראל, ביום ה' באייר תש"ח (14 במאי 1948)
עלו כוחות ההגנה מתוך המחתרת וקם צבא-ההגנה-לישראל (צה"ל).

עם פלישת הצבאות הערבים דרך כל הגבולות, הוטלו על חיילנו
בבת אחת תפקידים עצומים.

במשך יום-יומיים היתה כל הארץ לשדה קרב אחד, גדול ואכזרי,
וקווי החזיתות ארוכים ומפותלים, וכוחות האויב רבים הם
ומצוידי ציוד מלא וכבד, והמלחמה מתלקחת וסוערת בכל עוצמתה.

במלחמה זו אין עורף ואין חזית, אין אזרחים ואין לוחמים:
כל הארץ חזית אחת, שדה קטל אחד, וכל תושביה עומדים במערכה
הכבדה.

(זאב וילנאי - "המערכה לשחרור ישראל" 1951)

רוח אט תשוב, תנוע הצמרת,
ובחלונך גווע אור הנר.
כחלוס נוגה בינינו את עוברת,
וכל איש אותך זוכר.

בערוב היום קורא בשמן הנער,
רהבן לוחש: אמי, אמי,
האמנם ילביץ שער-ראשך מצער
ובכניך יבקע בדמי ...

רוח במשעול יהומה,
עץ בודד משיר את עלעליו.
בדרכים המובילות דרומה
מחלקה יוצאת לקרב.

עם הנץ כוכב נצאה אל הליל,
מרחבים חובק מדבר קדמוץ.
מי ידע, אחות, אם עוד נחזור אליך-
אולי הקרב הוא האחרון ...

ערב עוד יבוא וסהר בשמים,
ומחלונך יבקע פתאום האור.
לשולחן נסב, נרים כוסות היין,
וכל איש אותך יזכור.

אל הסף נבוא, נבוא, אחות, לפתע,
את נשקנו אל הקיר נשעין.
הנופלים, גם הם, אז יעמדו בפתח,
ומצחם בליל ילביץ.

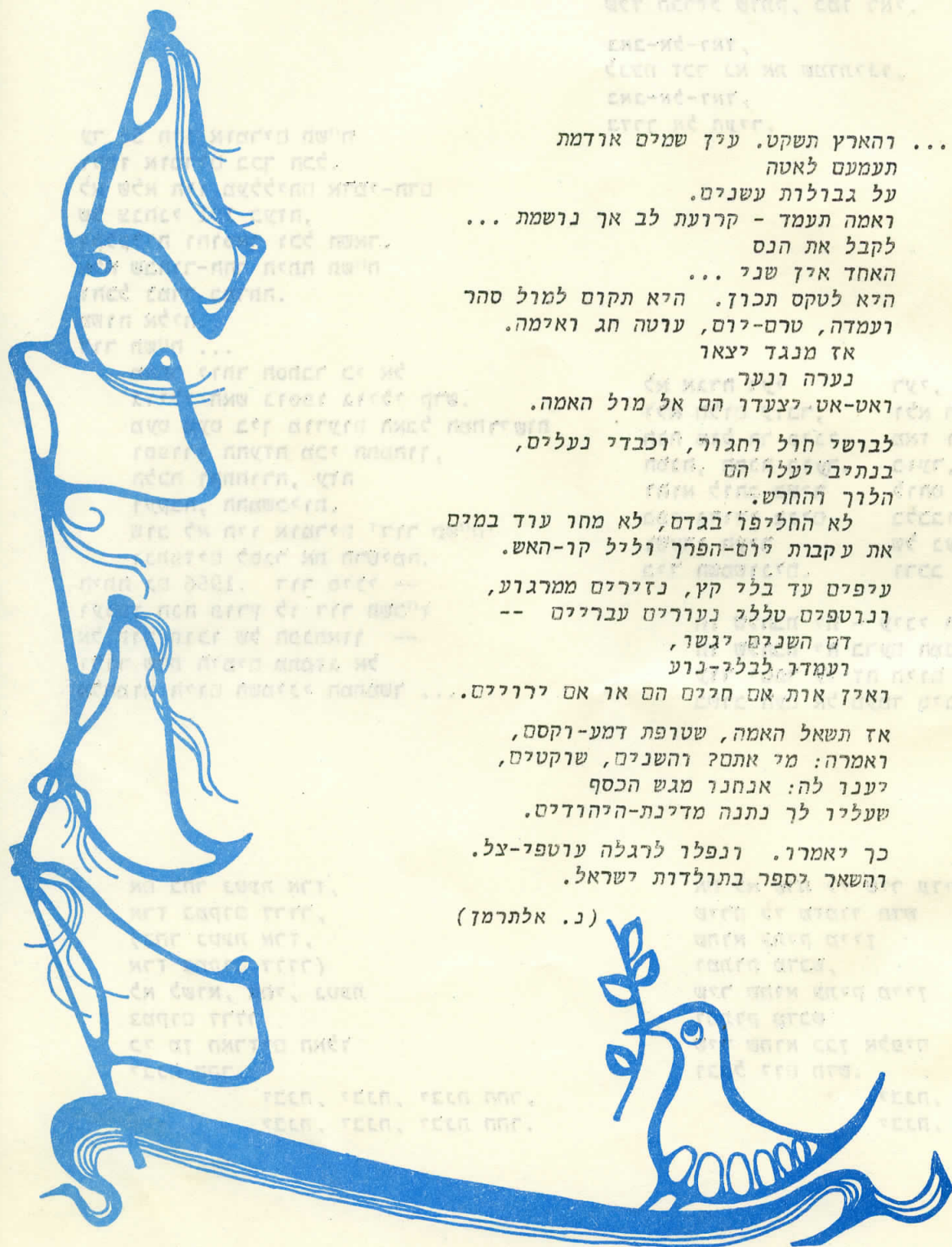
עת יכבה כוכב תשוב היא מן הליל,
מרחבים יחבוק מדבר קדמוץ.
נא חייכי, אחות, חזרנו שוב אליך,
מן הקרב האחרון ...

רוח במשעול יהומה,
עץ בודד ישיר את עלעליו.
בדרכים המובילות דרומה
מחלקה תחזור מקרב.

אין מדינת בליתבת לעם על מגש של כסף.
(חיים ויצמן)

מגש הכסף:

... והארץ תשקט. עין שמים אודמת
תעמעם לאטה
על גבולות עשנים.
ואמה תעמד - קרועת לב אך נושמת ...
לקבל את הנס
האחד אין שני ...
היא לטקס תכוון. היא תקום למול סהר
ועמדה, טרם-יום, עוטה חג ואימה.
אז מנגד יצאו
נערה ונער
ואט-אט יצעדו הם אל מול האמה.
לבושי חול וחגור, וכבדי נעלים,
בנתיב יעלו הם
הלוך והחרש.
לא החליפו בגדס, לא מחו עוד במים
את עקבות יום-הפרך וליל קו-האש.
עיפים עד בלי קץ, נזירים ממרגוע,
ונוטפים טללי נעורים עבריים --
דם השנים יגשו,
ועמדי לבל-נוע
ואין אות אם חיים הם או אם ירויים.
אז תשאל האמה, שטופת דמע-וקסם,
ואמרה: מי אתם? והשנים, שוקטים,
יענו לה: אנחנו מגש הכסף
שעליו לך נתנה מדינת-היהודים.
כך יאמרו. ונפלו לרגלה עוטפי-צל.
והשאר יספר בתולדות ישראל.
(נ. אלתרמן)

פה אני עובר נצב ליד האבן,
כביש אספלט שחור, סלעים ורכסים.
ערב את יורד, רוח ים נושבת,
אור כוכב ראשון מעבר בית מחסיר.

באב-אל-ואד,
לנצח זכר נא את שמותינו,
שירות פרצו בדרך אל העיר,
בצדי הדרך מוטלים מתינו,
שלד הברזל שותק, כמו ראי.

באב-אל-ואד,
לנצח זכר נא את שמותינו,
באב-אל-ואד,
בדרך אל העיר.

עד 56 היו אומרים תש"ח
וכמו אומרים בכך הכל.
לא שלא היו מעלליהם אדמי-הדם
של צנחני 101 בעזה,
וקלקליה וחוסאן וכל השאר.
אלא שבהור-ההר היתה תש"ח
והכל נמדד במדתה.
משה אליה:
דור תש"ח ...

מאחר יותר הסתבר כי אל
גוילי האש נוספו גוילי קדש.
מעט מעט בין מודעות האבל המחרישות
וספורי ההעזה מכי התמהון,
הלכה והתחורה, עזה
ועקבה, ההמשכיות.
שוב לא היו אומרים 'דור תש"ח'
ונתפזים לסגר את הרשימה.
היתה גם 1956. דור סיני --
ועכשו הנה פורץ לו דור תשכ"ז
אל תוך תוכו של הפנתאון --
ודור ששת הימים מתמזג אל
מלחמות היום השמיני המתמשך ...

לא אגדה רעי לא אגדה רעי
ולא חלום עובר, ולא חלום עובר,
הנה מול הר סיני, מאז ועד היום
הסנה, הסנה בוער. בוער, בוער הסנה.
והוא לוחב בשיר לוחט בזמר און,
בפי גדודי בנים בלבבות האל
ושערי העיר של נערי ציון
ביד השמשונים. ורכב ישראל.

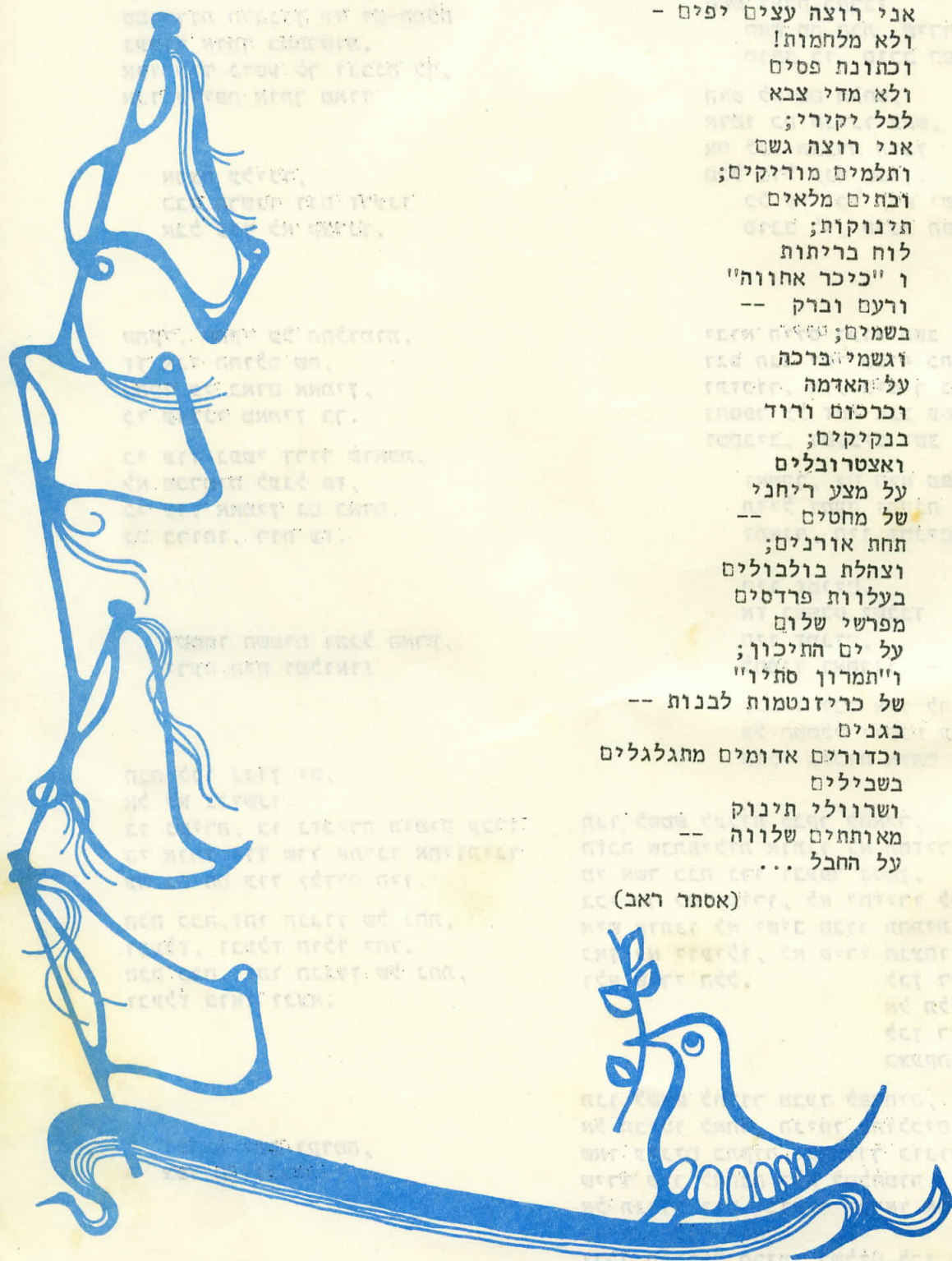
הו שלהבת יה - עיני הנערים,
הו שלהבת יה ברעם המנועים,
עור יספר על זה היום אחי
בשוב העם אל מעמד סיני.

אם בהר נטעת ארז,
ארז במקום דרדר,
(בהר נטעת ארז,
ארז במקום דרדר)
לא לשוא, אחי, נטעת
במקום דרדר
כי מן הארזים האלו
יבנה ההר.

אם לא שרת לי שיר עדין,
שירה לי מזמור חדש
שהוא עתיק מיין
ומתוק מדבש,
שיר שהוא עתיק מיין
ומתוק מדבש
שיר שהוא כבן אלפים
ובכל יום חדש.

יבנה, יבנה, יבנה המקדש,
יבנה, יבנה, יבנה המקדש.

יבנה, יבנה, יבנה ההר,
יבנה, יבנה, יבנה ההר.

מ ש א ל ו ת

אני רוצה עצים יפים -

ולא מלחמות!

וכתונת פסים

ולא מדי צבא

לכל יקירי;

אני רוצה גשם

ותלמים מוריקים;

ובתים מלאים

תלנוקות;

לוח בריתות

ו "כיכר אחוה"

ורעם וברק --

בשמים;

וגשמי ברכה

על האדמה

וכרכום ורוד

בנקיקים;

ואצטרובלים

על מצע ריחני

של מחטים --

תחת אורנים;

וצהלת בולבולים

בעלוות פרדסים

מפרשי שלום

על ים התיכון;

ו"תמרון סתיו"

של כריזנטמות לבנות --

בגנים

וכדורים אדומים מתגלגלים

בשבילים

ושרוולי תינוק

מאותתים שלוה --

על החבל ...

(אסתר ראב)

בהרים כבר השמש מלהטת,
ובעמק עוד נוצץ הטל.
אנו אוהבים אותך, מולדת,
בשמחה, בשיר ובעמל.
ממורדות הלבנון עד ים-המלח
נעבור אותך במחרשות.
אנו עוד ניטע לך ונבנה לך,
אנו נייפה אותך מאוד

ארצה עלינו,
כבר חרשנו וגם זרענו
אבל עוד לא קצרנו.

שחקי, שחקי על החלומות,
זו אני החולם שח,
שחקי כי באדם אאמין,
כי עודני מאמין בך.
כי עוד נפשי דרור שואפת,
לא מכרתיה לעגל פז,
כי עוד אאמין גם באדם,
גם ברוחו, רוח עז.

ישמחו השמים ותגל הארץ,
ירעם הים ומלואו!

הנה לנו נגון יש,
אל נא נבישנו.
בו נשירה, בו נזכירה הימים עברו
כי אותו עוד שרו אחינו אחיותינו
עת גם הט עוד ילדים היו.
הנה ככה, זהו הנגון של נחת,
ובעלז, ובעלז חולו יחד.
הנה ככה, זהו הנגון של נחת,
ובעלז בואו ונצא.

ופרצת ימה וקדמה,
צפונה ונגבה!

הרוח נושבת קרירה,
נוסיפה קיסם למדורה.
וכך, בזרועות ארגמן,
האש יעלה כקרבן.
האש מה הבת, שירה מלבבת,
סובב לו, סובב הפינג'אן!

האש לקיסם תלחש,
אדמו כה פנינו באש,
אם לנו תגברת תוכן
מכל בדל ענף שבגן.
כל עץ וכל קרש ישיר אזי חרש,
סובב לו, סובב הפנג'אן!

יבוא היום ועוד תשב אל מול האח,
וגם הגב יהי כפוף כחטוורת,
ותזכור, אז, בימין בפלמ"ח,
ותספר על זאת אגב עשון מקטרת,
ומסביב, ומסביב ישב הטף.

ואשתך, גם היא מפלגת בשנים,
תזיל דמעה בתקנח את האף,
ותאנח, היו זמנים, היו זמנים,

היו זמנים,
אז במשלט ישבנו -
היו זמנים,
לחמנו ואהבנו -

עכשיו דבר אין להכיר,
על המשלט יושבת עיר -
אולי בזכות אותם הימים.

תנו לשמש לעלות לבקר להאיר,
הזכה שבתפילות אותנו לא תחזיר.
מי אשר כבה נרו ובעפר נטמן,
בכי מר לא יעירו, לא יחזירו לכאן.
איש אותנו לא ישיב מבור תחתית אפל,
כאן לא יועילו, לא שירי הנצחון
ולא שירי הלל. לכן רק שירו שיר לשלום,
אל תלחשו תפילה.
לכן רק שירו שיר לשלום
כצעקה גדולה!

תנו לשמש לחדור מבעד לפרחים,
אל תביטו לאחר, הניחו להולכים.
שאו עינים בתקוה, לא דרך כונות,
שירו שיר לאהבה ולא למלחמות.
אל תגידו יום יבוא - הביאו את היום,
כי לא חלום הוא
ובכל הככרות הריעו לשלום. לכן רק שירו שיר לשלום,

עוד יש מפרש לבן באופק
מול ענן שחור כבד,
כל שנבקש, לו יהי -
ואם בחלונות הערב
אור נרות החג רועד,
כל שנבקש, לו יהי.
לו יהי, לו יהי,
אנא - לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי.

מה כל ענות אני שומע,
קול שופר וקול תופים?
כל שנבקש, לו יהי -
לו תישמע בתוך כל אלה
גם תפילה אחת מפני,
כל שנבקש, לו יהי.
לו יהי, לו יהי ...

בתוך שכונה קטנה מוצלת,
בית קט עם גג אדום,
כל שנבקש, לו יהי -
זה סוף הקיץ, סוף הדרך,
תן להם לשוב הלום,
כל שנבקש, לו יהי.
לו יהי, לו יהי ...

ולו פתאום יזרח מאופל
על ראשנו אור כוכב,
כל שנבקש, לו יהי -
אז תן שלווה ותן גם כוח
לכל אלה שנאהב,
כל שנבקש, לו יהי.
לו יהי, לו יהי,
אנא, לו יהי,
כל שנבקש, לו יהי

מחר, אולי נפליגה בספינות
מחוף אילת עד חוף שנהב,
ועל המשחתות הישנות
יטעינו תפוחי זהב.

כל זה אינו משל ולא חלום,
זה נכון כאור בצהריים,
כל זה יבוא מחר אם לא היום,
ואם לא מחר, אז מחרתים.

מחר, אולי בכל המשעולים
ארי בעדר צאן ינהג,
מחר יכו באלף ענבלים
המוץ פעמונים של חג.

כל זה אינו משל ולא חלום,
זה נכון כאור בצהריים,
כל זה יבוא מחר אם לא היום,
ואם לא מחר, אז מחרתים.

מחר, כשהצבא יפשוט מדיו
לבנו יעבור לדום,
מחר, כל איש יבנה בשתי ידיו
את מה שהוא חלם היום.

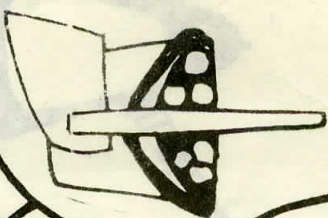
כל זה אינו משל ולא חלום,
זה נכון כאור בצהריים,
כל זה יבוא מחר אם לא היום,
ואם לא מחר, אז מחרתים.

הַחֲלֵלָה

עורו אחי, אל תנעו,
לעבודתכם אלא קמו!
יהי חיל-ל'ה, הנה עמל.
העולם צועד על עבודה,
הרעיון בקול חתה!
יהי חיל-ל'ה.

הַעֲבֹדָה הַיָּא כֵּל חַיִּיו
 חַי אֶדָה תַּזְמִינֵנוּ
 יֵה - ח. י. ל. ל.

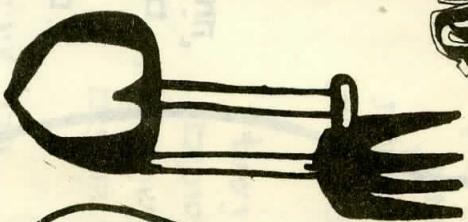
פון בארץ חמדת אבות

LL. 3. 3. 1 / L. 1. 1. 1.

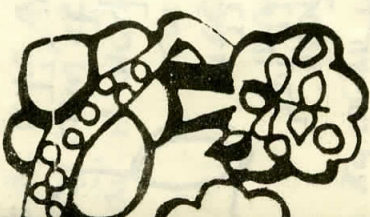
עוד יבואו זרעוויס
 נילא גילגילי
 אדיר אדיר עיר
 ניר ניר ניר

שורו הנביא וראו

שורו הנביא וראו
מה גדול היום הזה
אש יסקדת בתיה
והמחשבה שיש פולחת נשדה
את מכוש, סוכה וקלסון
התלכדו בסערה
ועליקה שב
שוב את האדמה
בשלמות ריוקה

הַהִיא הַתְּאֵמָה

[illegible]

שאל וסדרה

...לררנבולס/ג זלדוקרבס.

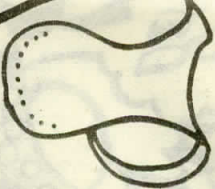
שאל ציונה נס ודעל
דעל חמלה הוועל
ל' דעל' מ' דעל' ו'
ו' דעל' ו' דעל' ו'
דעל' ו' דעל' ו'
דעל' ו' דעל' ו'
דעל' ו' דעל' ו'
דעל' ו' דעל' ו'

שעם ארץ אינגלנד

קטן. חב"ל...

ה' תתל"ב

הו. חבל

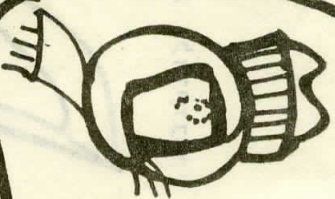

ח. חפר/שחר אל פרסקו

עם מַקְלוֹת נְתָתֶיךָ לְרֵעִים...

שם אחרים לפלמחין, ללכת,

הַכֹּהֵן עֲשֶׂה אֶת עֲלֵי

חת זרדים בדמעה.

衣口衣

ננו רוצה כלל לשמוע.

ושׁוּב אֵלֵיהֶם בְּכָל-נַע.

הענין

1. 7500

עפ"י אג"ת צ"ל

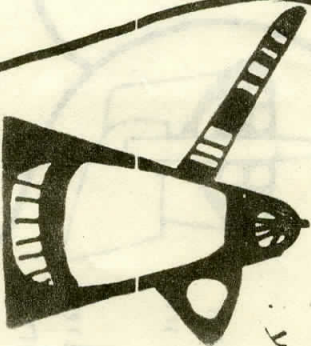
ל. ל. ל. חתנות -

ת.י. תל.ב.נ-ה.ק.ל

ראש ע"ד כ"ף רגל

צומה והוראת

פרוט

מסביב יום הסער

אני אתי הפלח

ל' תר"ל

בין יקרות ובין צדדים

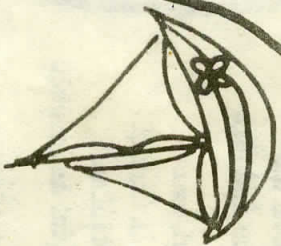
אין און העלעט

עֲשֵׂה לִי חֶסֶד וְחֶסֶד
 עֲשֵׂה לִי חֶסֶד וְחֶסֶד
 עֲשֵׂה לִי חֶסֶד וְחֶסֶד

וְזָמַר עֲזַרְיָה וְרַמְזָה
יִזְמְרוּ
חֲדָשׁ הַסִּפְּתָה בַּמַּעַל וְנִמְחָשׁ
הֵיךְ יִם מִעַד הַתָּרוֹן חֲדָשׁ

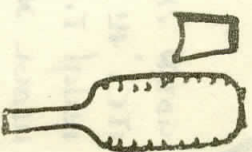
卷之四

ח. חפר/מרגינה עממית

[illegible][illegible]

פלגיה כח. כח. כח. כח.
 כח. כח. כח. כח. כח.
 כח. כח. כח. כח. כח.
 כח. כח. כח. כח. כח.

לאצוה

[illegible][illegible]

שם
 סוכות וצרכות סליחות.
 וקנה סמך אפי' תורתי
 ה' מה נעים שבת אחים גם יחד.
 לא אשכח לעצת
 אשך תכריך אורי
 בים גלים וקצו
 למסלולית הבאה אחי

וּבְמִשְׁמַחַת הַלֵּל וְהַמִּשְׁמָחָה
וְהַמִּשְׁמָחָה וְהַמִּשְׁמָחָה
וְהַמִּשְׁמָחָה וְהַמִּשְׁמָחָה
וְהַמִּשְׁמָחָה וְהַמִּשְׁמָחָה

אֶל־הַיָּם וְהַיָּם יִשְׁמַח
וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח
וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח
וְהַיָּם יִשְׁמַח וְהַיָּם יִשְׁמַח

𐎠𐎡𐎴 𐎤𐎥 𐎡𐎢𐎵-𐎠𐎡𐎴
 𐎡𐎢𐎵 𐎡𐎢𐎵-
 𐎠𐎡𐎴𐎥 𐎤𐎥 𐎡𐎢𐎵
 𐎡𐎢𐎵 𐎡𐎢𐎵-

פֿאַר-שטאַל אָז זייערע
 סוף־וואָל ענדענען
 אַלע־אָרץ

412

١١١١١

סיון תשנ"ב

三

ח. חפר/מנגינה
עממית

בן גבולות